

Huỳnh Hữu Đoan tìm thấy “Cây Đàn Bỏ Quên” sau 40 năm

Saturday, February 27, 2010

Nghệ sĩ guitar Huỳnh Hữu Đoan trong một buổi trình diễn. (Hình: Huỳnh Hữu Đoan cung cấp)

Hình bìa CD Classic Guitar “Huỳnh Hữu Đoan-Cây Đàn Bỏ Quên.” (Hình: Huỳnh Hữu Đoan cung cấp)

Ngọc Lan/Người Việt

WESTMINSTER - Tôi là “kẻ ngoại đạo” với Guitar, nhưng lại “bị” yêu cầu viết về Guitar, đặc biệt là về một Tây Ban Cầm Thủ gốc Việt nổi tiếng: Huỳnh Hữu Đoan!

CD Guitar cổ điển “Huỳnh Hữu Đoan-Cây Đàn Bỏ Quên,” và tờ chương trình ra mắt đĩa CD ấy của Hội Tây Ban Cầm Nam California vào đêm Thứ Bảy, 13 tháng 3, 2010 tại “Sangha Center for Spiritual Living,” 7641 Talbert Ave, Huntington Beach, là tất cả những gì tôi có trong tay, để chuẩn bị cho cuộc chuyệ

Guitarist Huỳnh Hữu Đoan

Là “kẻ ngoại đạo,” và tôi chỉ thực sự nghiêm túc nghe Tây Ban Cầm cổ điển, lần đầu, qua CD của Huỳnh Hữu Đoan.

Những thanh âm khi dịu dặt, lúc bùng lởi, khi réo rắt, hân hoan, lúc như lời thì thầm, khiến tôi tự nhủ, “Phải tìm hiểu về Huỳnh Hữu Đoan, chủ nhân của tiếng đàn đó.”

Theo học guitar từ năm 10 tuổi, nhưng tính từ đầu đến cuối, Huỳnh Hữu Đoan mất đến 14 năm mới tốt nghiệp, “Tôi đã không thể ngờ lại lâu đến như vậy,” anh thú nhận.

Đêm Hội Ngộ Tây Ban Cầm
Xuân 2010

Nghệ sĩ: Huỳnh Hữu Đoan - Tam Tấu “The Brothers,” Petar - Vasil - Nikola Chekardzhikov

Phối hợp ra mắt CD “Cây Đàn Bỏ Quên”

Thời gian: 7 pm, 13 tháng 3, 2010

Địa điểm: Sangha Center for
Spiritual Living

7641 Talbert Ave. Huntington
Beach, CA 92648

Vé \$15, bán tại:

Bolsaticket.com (714-418-2499)

Little Saigon Music Center (714-
775-7016)

Hoặc trước giờ trình diễn.

Tổ Chức: Hội Tây Ban Cầm Nam
California

Tôi thắc mắc, “14 năm. Tại sao người ta lại phải mất nhiều thời gian như vậy khi ở trong trường nhạc?”

“Do hệ thống đào tạo trong nước qui định,” anh nói. “Khi đã vào trường Quốc Gia Âm Nhạc thì phải chấp nhận xem đó như là cuộc đời mình, là nghề nghiệp chính sau này, để toàn tâm toàn ý dành hết thời gian công sức tập luyện.”

Tuy nhiên, theo anh, “Học lâu cũng có cái tốt là mình có dịp đi sâu hơn và học hành, tập luyện có tính chuyên nghiệp hơn. Cho nên khi ra trường mình vừa có khả năng biểu diễn vừa có khả năng để dạy lại cho người khác.”

Huỳnh Hữu Đoan là người đầu tiên tốt nghiệp hệ đại học của trường Quốc Gia Âm Nhạc sau 1975.

"Những người thầy của tôi khi ấy, như thầy Lâm Cao Khoa và nhạc sĩ Dương Thiệu Tước, trưởng khoa guitar trước 75, người nào cũng đã cao tuổi nên chỉ mong tôi ra trường để giao hết khoa cho tôi gánh vác, để các thầy về hưu," cựu học sinh, đồng thời là cựu giáo sư Quốc Gia Âm Nhạc tâm sự.

Như một nghiệp đã gắn vào thân, "Tôi ở lại làm việc ở Quốc Gia Âm Nhạc từ năm 1984 cho đến khi sang Mỹ, năm 2000."

Muốn chơi guitar hay, theo anh Đoan, cũng như những bộ môn nghệ thuật khác, ngoài yếu tố năng khiếu, chiếm khoảng 20-30%, giúp mình khả năng diễn tả nội dung tác phẩm sao "cho đẹp, cho hay," còn lại là sự đam mê và khổ luyện.

Người nghệ sĩ chia sẻ, "Chọn vào trường nhạc, tức chọn sự khó khăn về học hành gấp hai lần người khác, bởi vừa phải học văn hóa phổ thông, vừa phải theo học nhạc. Tất cả đều có cái khắc nghiệt của nó. Trung bình ít nhất mỗi ngày phải có hai tiếng ôm cây đàn. Tuy nhiên, đến mùa thi cử, trình diễn thì thời gian tăng lên rất nhiều, có thể 10 tiếng mỗi ngày, trong suốt hàng tháng trời."

"Gắn bó với cây đàn qua ngần ấy thời gian với không ít thăng trầm, có bao giờ anh cảm thấy nản khi theo nghề này?" Tôi hỏi.

"Chưa bao giờ nản, tuy có thời điểm tưởng rằng mình đã bỏ nghề," người nghệ sĩ khẳng định.

Anh kể, "Giai đoạn gay go nhất là sau 1975. Khóa tôi khi vào trường là 30 người, đến 1975 còn một nửa, và ngày ra trường chỉ còn có hai người. Nhưng tôi vẫn ở lại, gắn bó với cây đàn."

Tuy nhiên, sau 14 năm khổ luyện trong trường, cùng 16 năm làm thầy, làm người biểu diễn chuyên nghiệp bộ môn guitar cổ điển, "tôi đã tưởng rằng mình phải bỏ cuộc, chia tay với cây đàn khi bước chân sang đây, do cuộc sống mưu sinh." Bằng giọng đều đều, Huỳnh Hữu Đoan gợi nhắc.

Khúc ngoặt đó đã để lại một dấu ấn khá lớn trong tinh cảm của người nghệ sĩ, để hôm nay, anh đã chọn tên nhạc phẩm "Cây Đàn Bỏ Quên" để đặt tên cho CD đầu tiên của mình, như một kỷ niệm.

Trên quê hương mới này, guitar không còn là phương tiện kiếm sống nhưng lại là "cánh cửa để mình tiếp xúc với xã hội, với cộng đồng, bởi nếu không thì mình có thể cảm thấy thiếu cân bằng trong cuộc sống," anh nhận xét.

Trôi qua năm đầu tiên bận rộn cho việc ổn định cuộc sống, từ năm thứ hai trở đi, với sự ủng hộ và giúp đỡ của nhiều bạn bè, Huỳnh Hữu Đoan cùng bạn hữu xây dựng được Hội Tây Ban Cầm Nam California, tổ chức liên tục những "Đêm Hội Ngộ Tây Ban Cầm" từ đây đến nay, bên cạnh những cuộc trình tấu guitar cổ điển mang tính phục vụ, gây quỹ cho các tổ chức từ thiện.

Không còn là phương tiện phục vụ cho cuộc mưu sinh như khi còn ở quê nhà, nhưng những buổi trình diễn, những lớp nhạc cuối tuần đã giúp Huỳnh Hữu Đoan "giữ được nghề nghiệp, giữ được sự cân bằng trong cuộc sống."

Huỳnh Hữu Đoan - Cây Đàn Bỏ Quên

Trong cõi hiểu biết hạn hẹp về âm nhạc của mình, tôi cũng kịp nhận ra được những tên gọi quen thuộc như Roland Dyens, Tchaikovsky, Frederic Chopin, Ernesto Lecvona, Phạm Duy,... hiện diện trong CD "Cây Đàn Bỏ Quên."

"Ra đĩa CD độc tấu đầu tiên sau 40 năm đeo đuổi với guitar, liệu như vậy có muộn lắm không?" Tôi hỏi.

"Muộn lắm!" Huỳnh Hữu Đoan trả lời ngay không chút đắn đo.

Ngoài lý do "đã đến lúc cần phải làm trước khi quá muộn," thì cơ hội thúc đẩy người nghệ sĩ phải thực hiện bằng được CD độc tấu đầu tiên của mình là "bây giờ tôi đã có được cây đàn trong ước mơ."

Tôi khá bất ngờ khi nghe lý do của anh. Hơn nửa đời người theo đuổi một sự nghiệp, đến thời điểm này mới có trong tay một cây đàn ước mơ. Biết nói sao đây... Dẫu có muộn màng nhưng mừng cho người nghệ sĩ đã trọn vẹn một giấc mơ.

"Cây đàn đó làm tôi rung động. Tôi cảm thấy mình có thể diễn tả được hết những gì mình muốn thể hiện, muốn gửi gắm qua tiếng đàn," anh tiếp tục nói về "báu vật" của mình.

Ngoài nhạc phẩm Việt Nam duy nhất, "Cây Đàn Bỏ Quên" của nhạc sĩ Phạm Duy, do Võ Tá Hân chuyển soạn cho guitar, những tác phẩm nổi tiếng khác được tìm thấy trong CD là "Flying Wigs," "Vals in Bm. Op.69 No.2," "Mes Ennuis," "Maria Luisa," "Tico-Tico no Fuba" "Barcarole. Op.37 No.6 June,"...

10 tác phẩm được Huỳnh Hữu Đoan chọn trình tấu trong CD "Cây Đàn Bỏ Quên" là những bản nhạc "không phải đơn giản lắm nhưng cũng không phải là loại bác học," tác giả của tiếng đàn tự đánh giá. "Đó là một thứ nhạc vừa dễ nghe lại vừa mang tính học thuật trong đó."

Hai năm để chuẩn bị, thực hiện và hoàn tất "Cây Đàn Bỏ Quên" đủ khiến cho người nghệ sĩ phải thốt lên hai chữ "Hạnh Phúc" để diễn tả cảm xúc của mình khi nhìn thấy đứa con tinh thần đầu tiên đã nên vóc nên hình.

Hạnh phúc bởi mình đã thực hiện được một ước mơ ấp ủ từ lâu. Hạnh phúc bởi mình đã làm được một điều gì đó để lại góp mặt với đời.

Như đã nói, "Tựa đề của CD cũng chính là tâm trạng của tôi khi bước chân sang Mỹ," người nghệ sĩ nhắc lại.

Huỳnh Hữu Đoan bảo quá khó để trả lời cho câu hỏi của tôi, "Bài anh tâm đắc và chơi xuất sắc nhất trong CD?"

Bởi "Bài nào tâm đắc tôi mới đưa vào đĩa này. Tôi ví mỗi bài đàn như một món ăn. 10 bản nhạc trong list ví như một bản thực đơn nhiều món, không dùng được món này có thể ăn món khác. Quan điểm chọn bài của tôi là không chỉ tôi thích mà còn phải người khác thích. Có thể không thích hết 10 bài, chỉ một vài bài cũng đã đủ."

"Tôi đã đánh 10 bản nhạc này với tất cả tâm tư, tình cảm của mình. Tôi hy vọng rằng mỗi người nghe cũng tìm thấy được cái tôi trong đó."

Vâng, không cần phải có hẳn một trình độ thẩm âm tốt, bất kỳ ai trải lòng ra với "Cây Đàn Bỏ Quên" ai cũng sẽ bắt gặp ít nhiều cảm xúc của mình trong những khoảng lặng, trong những hồi ức, trong những nỗi vui, nỗi buồn của những ngày gần cuối Đông.